

رحلت حضرت آیه الله شیرازی

هنوز سایه شمس که بر ابراهای غمناک بود. بر ارتقدان بزرگ پیشوای جهان تشیع حضرت آیه الله بروجردی بر دلها افکنده بود کنار گرفته بود.

هنوز قلبها در آتش آن خایمه بزرگ و اسف انگیز سوخت.

هنوز اشکها نخشیده و حرمانت دنیا الینام نیاخته بود.

که باد مگر جهان تشیع با در دست دادن یکی از شخصیتهای بزرگ روحانی و علمی بود در عالم ایام و اندوه فرد رفت.

قوت ناگهانی آیه الله شیرازی که عصر حومه دهم بشر (۲۲ شهاده) در کوفه و نصف ارض افشار باشد تا سبب تنبیه دسراسر ممالک اسلامی منعکس گردید تألیف عمیقی در علوم طبقات مسلمانان و شبهه بان بجای گذارد و جامعه تشیع را غرق ماتم و سازشند در بسیاری از نقاط تشیل عمومی شد و در تمام شهرستانها مخصوصاً در قم و نجف اشرف مراسم سوگواری و

یاد بود آن عالم عالم بقدر بر پا گردید و میلیونها نفر در این مراسم شرکت کردند و مراتب تحلیف و احترام دانست به مقام شامخ آن مرد بزرگ ایرانداشته.

آیه الله شیرازی بحق از افتخارات عالم تشیع و از زعمای بزرگ حومه عقیده نجف

اشرف بود و افتخارات بزرگی برای حیان اسلام کسب نمود.

این مرد دانشمند بزرگ نمونه ای از فضائل جانش علی علیه السلام بود، مردی با تقوی، بردبار متواضع، پر حوصله، بی اعتنا و بخفاخر مادی؛ بلند همت و مؤدب و دلسوز بود.

عمر را بپا کرد و در کنار قبر امیر مؤمنان علی (علیه السلام) در راه نشر علم و فضیلت گذرانده و شاکر دان برحمتای تربیت نموده و بمالم اسلام تعویل داد و در نزدیکی همان تربت باک مولای مقتیان (ع) از جهان چشم بر بست و در کنار آن بخاک سپرده شد.

مال این مصیبت بزرگ را بموم مسلمانان و شبهه بان جهان، بخصوص جامعه روحانیت و بالاحسن زعمای حومه علیه قم و نجف اشرف و بارماندگان آن قتیله سپید، تسلیمت عرض نموده و از خداوند مسئلت داریم که روح پاک آن روحانی عالیتقدر را با ارواح پاک اجداد طاهریش محصور گرداند.

مختصری از شرح زندگی آیه الله شیرازی

آیه الله شیرازی در سال ۱۳۰۵ هجری قمری در شهر «سامرا» چشم جهان گشود؛ پدر بزرگوار ایشان مرحوم آقا سید اسماعیل شیرازی بود که در عصر خود از علماء طراز اول عراق و از ادباء نامی آن کشور محسوب میشد. قصیده غنویریه بسیار غرا و بلندندی دارد که از شاهکارهای ادبی شمرده میشود و در کتاب نفیس «الغریب» ذکر گردیده است.

مرحوم آقا سید اسماعیل اذدوراه، خویشتاوندی و قرابت نزدیکی با مرحوم آیه الله آقا میرزا محمد حسن شیرازی (معروف به سمیردای بزرگ) مرجع بزرگ شیعیان در عصر خود که قدمت علمی و فقهی او در مرفه و دوستان فتوای ایشان درباره تنها کو و در هم کو بودن نوشته های عالمانه بیگانگان زیار د حاس و علم است؛ داشت زیرا از یک طرف پسر عموی آن مرجع بزرگ و از طرف دیگر پسر در همسروی بود و میرزای بزرگه اعتماد و اطمینان خاصی بایشان داشت. آیه الله شیرازی او را ل جوانی خود در ادوار راه گذرانید و سلطوح (کتاب رسائل و مکاسب) را در حضور اساتید بزرگه خوانند و چون آثار نبوغ در او آشکار بود باسرا اساتید بزرگ خود بتجد اشرف استمال یافت.

در نجف اشرف از محضر درس آیه الله آقای آخوند خراسانی استفاده فراوان نمود و یک دور در این شهر را دید.

دو س از مرحوم آیه الله آقای آقا میرزا محمد تقی شیرازی و مرحوم آیه الله شریعت اسفهبانی استفاده شایان نمود.

از آیه الله شیرازی هشت فرزند بیادگار مانده است سه پسر (بنام آقای سید موسی و آقای

سید محمدعلی و آقای سید محمد ایراعیم) و پنج دختر
 آیه‌الله شیرازی علاوه بر مقامات علمی و اخلاقی ذوق ادبی خاصی داشتند و اشعار حماسی
 به فارسی و عربی از ایشان نقل شده است .
 متأسفانه آیه‌الله شیرازی اثر طبع چاپ شده (جز در ساله‌های منتهی) زیاد نگارند است
 امیدواریم در آینده نزدیکی قسمتی از آثار علمی ایشان به چاپ برسد و در اختیار عموم دانش‌مندان
 قرار گیرد .

دراواخر عمر (از سنه ۷۰ باینطرف) عارضه چشم آیه‌الله شیرازی را آزار میداد و برای
 معالجه دوسفر بایران شریف فرمادند و مورد استقبال شایانی از طرف عموم مشفقان قرار
 گرفتند : اما با کمال تأسف معالجات مذبذبه نیاقتاد و پس از چندی از نعمت بیستانی محروم گشتند
 اما این پیش آمد دردناک تأثیری در روح بزرگوار آن مرد باطنوی نگذازد و همچنان با اشتیاقات
 علمی و تربیت شاگردان بزرگمانند گذشته ادامه میداد تا اینکه عصر روز جمعه ۱۰ صفر ۱۳۸۲
 بایک دنیا افتخار دیده از جهان بربست . عااش سعید اومات سعیداً .

نگهدار فرصت که عالم همیست

حضرت امیر مؤمنان (ع) فرمودند : « فرصت مانند آب برعای
 زودگذر از افق زندگی انسان میگذرد ، فرصت زود از دست میرود
 و دیر باز میگردد و از دست دادن فرصت ، موجب فتنه و غم میشود »
 نگهدار فرصت که عالم همیست * دمی پیشی دانا بهار عالمیست
 سکندر که بر عالم حکم داشت * در آندم که میرفت عالم گذاشت
 مچس نبودش کس و عالمی * سنانند و عیلت دهندش دمی